

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **D.**, IČO: X. proti žalovanému v 1. rade: **Ing. L.**, žalovanému v 2. rade: **Ing. E.**, žalovanému v 3. rade: **V.**, žalovanému v 4. rade: **V.**, žalovanému v 5. rade: **V.**, žalovanému v 6. rade: **E.**, žalovanému v 7. rade: **M.**, žalovanému v 8. rade: **M.**, nar. X., H., žalovanému v 9. rade:., žalovanému v 10. rade: **Ing. L.**, žalovanému v 11. rade: **Z.**, žalovanému v 12. rade: **E.**, žalovanému v 13. rade: **M.**, žalovanému v 14. rade: **P.**, žalovanému v 15. rade: **J.**, žalovanému v 16. rade: **J.**, o návrhu na zámenu žalovaných, na odvolanie žalovaného v 5. a 10. rade proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. decembra 2007 č.k. 6 Cbi 41/05 – 157 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11. decembra 2007 č.k. 6 Cbi 41/05 – 157 **p o t v r d z u j e.**

Odvolanie žalovaného v 5. rade **o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením nepripustil vstup V. IČO: X. ako účastníka na strane žalovaných v 10.12. a 13. rade.

Podľa odôvodnenia podaniami zo dňa 20.6.2007, 7.7.2007 a 5.8.2007 žalovaní v 10., 12., 13. rade navrhli, aby súd pripustil na miesto nich do konania subjekt V..

Súd konštatoval, že v danom prípade zmluvami o postúpení pohľadávok na základe ktorých sa žalovaní dožadujú vstupu do konania namiesto nich iných subjektov, nejde

o postúpenie pohľadávok, o ktorých sa koná. Predmetom konania je totiž určenie pravosti pohľadávky žalobcu voči úpadcovi a konanie smeruje voči tým, ktorí pohľadávku popreli. Subjekty, ktoré pohľadávku popreli sú špeciálnym inštitútom Zákona o konkurze a vyrovnaní, na ktorý nemá vplyv ani tá skutočnosť, že pokiaľ ide o konkurzných veriteľov ak v priebehu konkurzu prestali byť veriteľmi konkurzu napr. preto, že ich vlastná pohľadávka bola v konkurze popretá, ale sami si žalobu o jej určenie nepodali. Súd je názoru, že rovnako i v prípade postúpenia ich vlastnej pohľadávky neprestali byť subjektami, ktorí pohľadávku iného veriteľa popreli. V konaní sa koná o pohľadávke žalobcu a nie žalovaných.

Súd preto konštatoval, že nie sú splnené podmienky ust. § 92 ods. 2 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu podali totožné odvolania žalovaní v 5. a 10. rade a navrhli ho zmeniť tak, že súd spoločnosť V. ako účastníka na strane žalovaných v 10.12.13. rade pripúšťa.

Uvádzajú, že z predložených dokladov jednoznačne vyplýva, že v konaní došlo k postúpeniu pohľadávok žalovaných na nový subjekt, čiže žalovaní prestali byť vlastníkami pohľadávky, teda prestali byť konkurznými veriteľmi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolania žalovaných podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 10. rade nie je dôvodné a odvolanie žalovaného v 5. rade treba odmietnuť.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobou sa žalobca domáhal voči žalovaným určenia pravosti pohľadávky, ktorú si prihlásil do konkurzu.

Podaniami z 20.6.2007 žalovaná v 13. rade, zo dňa 7.7.2007 žalovaná v 12. rade, z 5.8.2007 žalovaný v 10. rade navrhli, aby súd pripustil namiesto nich do konania subjekt V., IČO: X., na ktorý prešli pohľadávky na základe nimi uzavretých zmlúv o postúpení pohľadávky.

Súd 1. stupňa oprel svoje návrhu nevyhovujúce uznesenie o konštatovanie vychádzajúce z ust. § 92 ods. 2 a 3 O.s.p., že v danom prípade zmluvami o postúpení pohľadávok, na základe ktorých sa žalovaní dožadujú vstupu do konania namiesto nich iných subjektov, nejde o postúpenie pohľadávok, o ktorých sa koná. Predmetom konania je totiž určenie pravosti pohľadávky žalobcu voči úpadcovi a konanie smeruje voči tým, ktorí pohľadávku popreli. a jednak o svoj názor, že subjekty, ktoré pohľadávku popreli sú špeciálnym inštitútom Zákona o konkurze a vyrovnaní, na ktorý nemá vplyv ani tá skutočnosť, že pokiaľ ide o konkurzných veriteľov ak v priebehu konkurzu prestali byť veriteľmi konkurzu napr. preto, že ich vlastná pohľadávka bola v konkurze popretá, alebo

sami si žalobu o jej určenie nepodali. Súd je toho názoru, že rovnako i v prípade postúpenia ich vlastnej pohľadávky, neprestávajú byť subjektami, ktoré pohľadávku iného veriteľa popreli.

Odvolačný súd sa s enunciátom i odôvodnením napadnutého uznesenia stotožnil.

Podľa odvolateľovej mienky môže v zmysle príslušných ustanovení, ktoré však nijako nespresňuje môže pohľadávku iného veriteľa podať (podľa mienky odvolacieho súdu použil odvolateľ výraz podať omylom namiesto slova poprieť) len konkurzný veriteľ, proti ktorému následne musí smerovať aj žaloba na určenie pravosti tejto pohľadávky (odvolateľ pravdepodobne myslel svojej teda konkurzného veriteľa), ktorý poprel pohľadávku iného konkurzného veriteľa.

Táto odvolateľova mienka nemá oporu v ustanoveniach ZKV.

Podľa § 20 ods. 1 druhá veta ZKV veriteľa dlžníka uvedú v prihláške pohľadávky číselne jej výšku, jej príslušenstvo, skutočnosti, na ktorých sa prihláška zakladá, aké poradie pre svoju pohľadávku požadujú a skutočnosti ktorými môže byť pohľadávka preukázaná.

Podľa § 23 ods. 1 prvá veta ZKV pohľadávka sa pokladá za zistenú, ak ju nepoprel správca ani žiaden z konkurzných veriteľov.

Podľa § 23 ods. 2 prvá veta ZKV konkurzní veriteľa pohľadávok, ktoré zostali sporné, čo sa týka právneho dôvodu, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom.

Z citovaného ustanovenia § 23 ods. 2 prvá veta ZKV jednoznačne vyplýva nesprávnosť odvolateľovej mienky, že konkurzný veriteľ, ktorý poprel pohľadávku iného veriteľa, musí a teda nie len môže podať žalobu o určenie pravosti svojej pohľadávky.

Z citovaného ustanovenia § 20 ZKV je zrejmé, že, pohľadávku prihlasujúci konkurzný veriteľ nemusí pohľadávku s prihlásením aj preukázať.

Z citovaných ustanovení vyplýva aj správnosť názoru súdu I. stupňa v tom smere, že právny úkon konkurzného veriteľa spočívajúci v popretí iným konkurzným veriteľom prihlásenej pohľadávky je a ostáva aktom konkurzného veriteľa prihlásenej pohľadávky bez ohľadu na to, či pohľadávku naďalej vlastní, ba dokonca aj v prípade, že išlo o konkurzného veriteľa, ktorý prihlásil svoju reálne neexistujúcu pohľadávku.

Aj odôvodnenie napadnutého uznesenia výkladom ust. § 92 O.s.p. je správne. Súd I. stupňa správne konštatoval, že vo veci ide o žalobcovu pohľadávku a nie pohľadávku žalovaných.

Na tomto základe odvolací súd odvolaním žalovaného v 10. rade napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Odvolanie žalovaného v 5. rade odvolací súd odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. ako podané neoprávnenou osobou.

Odvolací súd zistil, že súd 1. stupňa napadnutým rozhodnutím rozhodol o návrhoch žalovaných v 10.12.13. rade z čoho vyplýva, že žalovaný v 5. rade nebol účastníkom konania v ktorom súd 1. stupňa rozhodol napadnutým uznesením a preto nebol podľa § 201 O.s.p. oprávnený, podať odvolanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 29. mája 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu